

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Contra Malignvm Io||hannis Eccii Ivdici-||vm, Svper
Aliqvot || Articvlis, A Fra||tribvs Qvibvs||dam Ei
Svppo-||sitis, Mar||tini Lv-||theri || Defen||sio**

Luther, Martin

[Leipzig], [1519]

VD16 L 4252

Articvlvs Octavvs. Canones dixit docere auaricia[m], superbia[m],
luxuria[m]

urn:nbn:de:hbz:466:1-32690

& probat Aug, Ambro, Orig, Petri Alexand. Obsecro te, si petat ge-
tilis ius diuini, & tu ei hominū verba reddas, insanum ne te, an sanū
iudicabit? Tot annis Eccius theologus est, & orbem fatigare promp-
tus est, necdum scit, quid sit ius diuinum. Cyprianum error qd
omiserit, qui omniū fortissime exomologesi in asserit sed ius compila-
tor grāmaticā contemnens, forte exomologesi in grācam, non intel-
lexit latinam confessionem significare.

Dico ergo, Confessio illa, quæ nunc agitur occulte in aurem, nullo
potest iure diuino probari, nec ita fiebat primitus. Sed publica illa,
quæ Christus Matt. xvij. docet. Si peccauerit frater tuus. Et Paulus,
aduersus præsbiterum accusationem &c. Tunc em̄ testibus & accu-
satoribus crimina examinabantur, sicut supra ex Cypriano adduxi,
donec confiteretur conuictus. hæc inquam confessio est iuris diuini,
ab Apostolis & sequentibus seruata de qua scribunt patres, per Ec-
cium nihil intelligentem, inducti. Non tamen damno istam occultā,
nisi quod doleo ipsam esse in carnificinam quandam redactam, vt co-
gantur homines confiteri, & scrupulos facere de ijs, in quibus nullum
est peccatum, aut veniale tantum.

Iam videamus Scotistam nostrum, quomodo iure diuino probet
confessionē, Iohan, vi, Quorum remisistis peccata &c. ibi (inquit)
Christus posuit Apostolos & successores eorum iudices, absoluendo
& ligando. Modo iudex non potest pronuciare, nisi causa cogni-
ta, quod sit per confessionem. vidē, vt reptat languens iste sophista.

Cuius fabula est hæc, Nullum peccatum remitti, nisi confessione
publicetur cum vero nullus hominum nosse possit, omnia peccata, si
et, vt ad impossibile obligetur. Nam hinc venerunt torture istæ con-
fessioniarum, quod discussionibus, & diligentia adhibitionibus, confi-
tendi nullus sit finis inde confessionalia cum nepotibus, filiabus, spe-
ciebus, generibus peccatorum, vt ipsorum etiam memoria magis sit
laborandū, cū sola cōscientia in hac causa esset consulenda.

Christus non dixit, Quorum non remisistis, non erunt re-
missa, & quorum non tenueritis, non erunt retenta. Plura remittit &
retinet deus, quæ sacerdos, nec retinere, nec remittere potest licet quæ
remiserit, remissa sunt. Non sequitur, Ego ignosco tibi omnia, quæ mi-
hi male fecisti, ideo deus omnia tibi remisit. Ita non sequitur, Ecce
remisit tibi, quæ confiteris, ergo omnia remissa sunt sed reliquum
est illud, Delicta quis intelligit. & illud Iob, Verebar omnia opera
mea. Non est in ecclesia negotium, quod æque, vt istud confessionis
& poenitentia indigeat reformatione. Nam hic omnes leges, quæstus,
vis, tyrannis, error, pericula, & infinita mala omnium animarum,
& totius ecclesie grassantur pleno impetu. quod pontifices parum
curant, & sophistis animarum tortoribus relinquunt. Quod interim
cum inscitia Eccie transeat in tempus suum.

ARTICVLVS OCTAVVS.

Canones dixit docere auariciā, superbiā, luxuriā,
C iij

Clarum est fratres istos esse mendaces. quis enim ita insanat, ut hæc dicat? Nisi forte ista fuerit disputatio, quod lex est virtus peccati, & per legem peccatum augetur atque sic fratres verbum docere, posuerunt pro causam esse. Nam hoc verum est, quod multiplicatis legibus, multiplicantur peccata: ideo infelicissimum genus administrandi est, legibus multiplicatis, ecclesiam Christi libertatam onerare. Neque enim Romana curia alia re magis nocuit ecclesie Christi, quam multitudinem & varietatem legum suarum, quæ mihi videntur esse nouissima, & omnium maxima persecutio: ut, in qua tot irretitæ conscientie pereant irreuerabiliter: ut turpissimum quæstum sileam, qui legibus istis alitur.

ARTICVLVS NONVS.

Hominem dixit non habere liberum arbitrium.

Hunc hæresim Manicheorum vocat Eccius. Ego autem inuidiam Eccianam toto corde detestor, quæ tantum candoris non habet, ut permittat eum pure & aperte docere veritatem, etiam si eam noscat: sed inuolucris gaudet delectatus, quod alij in errore maneant, ut discipulos habeat, in utraque parte contradictionis. Ve tibi gloria maledicta, & maledicat tibi omnis creatura.

Scito ergo lector, & certus esto, Eccium nihil prorsus in hære dissentire mihi, nisi ad meram vocem & speciem. Quod ut noscas, aduerte. Eccius Lipsie concessit, lib. arb. ante gratiam non valere, nisi ad peccandum: ergo non valet ad bonum, sed tantum ad malum. ubi ergo libertas eius? Nam omnis homo: saltem rudis: audiens liberum arbitrium, intelligit ipsum æque posse in bonum & in malum: prorsus non cogitans, quod solum possit in malum: inde procedit in fiducia sui, præsumens, posse se ad deum, ex suis viribus conuerti.

Hæc esse impia Eccius bene nouit, nec tamen fratres erudit, sed eorum errori impiissime cooperatur. Dico ergo, quod homo habet liberum arbitrium, non, quia sit modo, quale fuit in paradiso (de quo loquitur Eccle. xv. per Eccium, inductus) sed, quia fuit liberum, & potest fieri per gratiam iterum liberum: alioquin, vere est seruum arbitrium. Non ergo liberum arbitrium, tam a facto esse, quæ a debito esse dicitur. Vnde Aug. lib. ij. contra Iul. vocat ipsum seruum arbitrium: & Christus, Qui facit peccatum, seruus est peccati. Et iterum, Nemo potest accipere quicquam, nisi ei datum fuerit, Iohan. iij. Sicut ergo ciuitas vastata, vel collapsa domus, habet quidem nomen & titulum, quæ prius habuit, & posterius habebit, non tamen idem potest, quod prius: ita liberum arbitrium. Quid autem, cum indoctissimis fratribus agat Eccius respondeat, si lib. arbitrium est liberum, cur in potestate Pauli non fuit Rho. vij. facere, quod volebat? Cur seruit peccato, quod odiebat? Ecce in gratia Apostolus captiuum se dicit in lege peccati, & tu homini peccatori tribuis liberum arbitrium? Sed iterum, si liberum est arbitrium, cur oramus, sanctificetur nomen tuum, fiat voluntas tua?